

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE ROEM VAN HET LEVEN IS DE PRIJS VAN ELKE DAG

Toneelspel in drie bedrijven

1880
door

André Lissens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2001
Nr.1722

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE ROEM VAN HET LEVEN IS DE PRIJS VAN ELKE DAG* op te voeren moet de naam van auteur *ANDRE LISSENS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/André Lissens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ROLVERDELING : (3 dames - 5 heren + figuranten.)

JOHN WILLEMS : directeur bij nucleair bedrijf
DESTRATOM.
PAMELA : zijn vrouw.
PIET METS : zijn collega.
DANNY : diens vrouw.
TOM WILLEMS : zijn zoon.
KICKY WILLEMS : zijn dochter.
DENNIS BAERTSOEN : president van het bedrijf.
SNELDERS : onderzoeksrechter.
2 RIJKSWACHTERS : figuranten.

DEKOR

Riante woonkamer ten huize van de WILLEMS.

Eerste bedrijf : de party.
Tweede bedrijf : de ontsporing.
Derde bedrijf : Tot de finish...

EERSTE BEDRIJF.

(De kamer is duister. John en Pam komen terug van een party. John komt woedend op, gevolgd door een al even woedende Pamela. Zij dragen aangepaste kledij. (O.m. smoking, enz.))

JOHN (Woedend.) Eindelijk...

PAMELA Hoe durfde je! Wat bezielde jou om Dennis af te blaffen als een straathond!

JOHN Hij is nog slechter dan een straathond. Hij is een schurk.

PAMELA (Al even woedend.) Je bent gek!

JOHN O ja!? Een gepatenteerde smeerlap van het laagste al-
looi, dat is hij. Of weet jij nog altijd niet dat
iedere vrouw voor hem bang hoeft te zijn?

PAMELA Dat was nog geen reden om hem voor zwijn uit te schelden. (Imiteert John.) "Jij bent het smerigste zwijn dat er rondloopt. Vroeg of laat sla ik je smoelwerk in elkaar." (Tot John.) ...Er was niet de minste aanleiding daartoe!

JOHN (Schamper.) Niet de minste aanleiding! Dacht jij nu werkelijk dat ik gek of blind ben? Dat ik niet gezien heb hoe hij de ganse avond alle mogelijke truuks heeft uitgehaald om jou te versieren? Voor mij was die party een ellende vanaf het begin. Drie uur...DRIE VOLLE uren heb ik lijdzaam moeten toezien hoe hij aan jou zat te frutselen... Hoe hij onder het dansen met zijn hand onder je blouze zat te graaien... Hoe hij jou zat op te geilen...

PAMELA (Woedend.) Maar ik heb hierin ook nog iets te vertellen, verdomme! Denk je dat ik niet wist wat hij wou? Dat ik zijn reputatie niet ken? Ik weet maar al te goed dat hij een rokkenjager is en een publiek gevaar voor vrouwen...maar zolang hij mijn bed niet instapt, zijn er voor mij geen moeilijkheden...en dat bedje blijft voor hem eeuwig toegedekt.

JOHN (Sarcastisch.) Het bedje toegedekt...mogelijk...maar wat er OP het bedje gebeurt....(Veelbetekenend gebaar)
O la la!

PAMELA Ach, het heeft geen zin om met jou een discussie aan te gaan... Je wilt gewoon de essentie van de zaak niet begrijpen...

JOHN Nee?

PAMELA (Bij hem.) Nee! Maar beseft jij dan niet dat hij je baas is? Dat onze financiële en sociale status van hem afhangen? Van hem alléén? Om dit lekker leven-tje van ons te kunnen leiden moet je hém erbij nemen. Zo simpel is dat. Dit is nu eenmaal de prijs die er te betalen valt.

JOHN Dit is absurd! Ik begrijp jou niet meer. Al jarenlang kan je hem niet luchten maar anderzijds raak je gecharmeerd wanneer hij verdomme, je borsten bepotelt! Ik vind het walgelijk!

PAMELA Is jouw salaris walgelijk? Jouw buitenlandse reisjes zijn die walgelijk. Is jouw vrijheid walgelijk? Trouwens, wie zal mij vertellen wie JIJ wel bent wanneer je beroepshalve het huis uit bent... Hoe hypocriet JIJ wel bent! Hoe jij "klandistien" tewerk gaat!

JOHN (Woedend, recht.) Dit is verduiveld grof!

PAMELA Nee, niet grof! Realistisch!

JOHN (Naar bar.) Ik weiger pertinent hierover verder te praten...

PAMELA (Bij hem.) Maar ik wil wel, hoor je...IK WEL! Het moet nu maar voor eens en voorgoed uit zijn met die aanstellerijen van jou...

JOHN (Roept.) Maar ik wil niet dat hij aan jou zit! Dit is toch al te gek! Jij bent mijn vrouw, hoor je...MIJN vrouw...VAN MIJ!

PAMELA WAT zeg je?! IK van JOU!? Dacht je dat ik van JOU ben? JOUW bezit? JOUW eigendom?

JOHN Zo is het.

PAMELA (In alle staten.) Jij belachelijke idioot! Heb jij dan nooit het onderscheid kunnen maken tussen bezittingen en...je vrouw? Ik ben van vlees en bloed, hoor je...VAN VLEES EN BLOED! Met een eigen kennis en denkvermogen...met gevoelens...emoties...met eigen ideeën en vrijheden... Godnogaantoe...IK BEN EEN LEVEND WE-

ZEN!

JOHN Ik aanvaard het niet dat men mij achter de rug uitlacht!
Dat men mij als het sulletje afschildert! De man van
...je weet wel. (Steekt kruisend de armen in de lucht :
benen spreiden!) Dat...weiger ik kategoriek te aan-
vaarden...! NOOIT!

PAMELA (Schamper.) Jij...jij zielepoot! Mijnheer weigert
..."kategoriek"! Weet je wat mijnheer "kategoriek"
weigert? Inspraak...begrip...bestaansrecht...respekt
...LIEFDE! Dàt weigert mijnheer zijn vrouw! God, jij
belooft hemel en aarde en wie weet nog veel meer...aan
ANDEREN! Om gewoonweg je ijdelheid te strelen...je be-
langrijk te voelen...jouw ego kunstmatig te paaien...
(Schamper.) Jij, je prostituteert je continu... (Naar
bar.) En dat allemaal terwijl je geen oog hebt voor
je gezin! Voor je kinderen! Je weet niet eens dat je
twee volwassen kinderen hebt...die jou niet KENNEN!
Hoe zou je dan willen dat ze respekt hebben voor jou..
hun...VADER!

JOHN (Ijzig kalm en toch halfdronken.) Jij kan voor mijn
part barsten! Rot op!

PAMELA (Evenzo kalm, zitten.) Je zegt het maar!
(Doodste stilte...na enkele ogenblikken... Pamela
gaat naar de slaapvertrekken en komt terug.) Toms bed
is onbeslapen...

JOHN (Lakoniek.) Dan zal hij nog niet thuis zijn, zeker!

PAMELA Jij...jij...hardvochtige dwaas! Besef je niet dat je
alle kontakt met hem verliest?!

JOHN Hij weet wat hij doet!

PAMELA Maar JIJ weet het niet!

JOHN (Giet zich nog iets in.) Hou in 's hemelsnaam op met
dat gezanik mens... Je raaskalt!

PAMELA (Bij hem.) Bijna vier uur in de morgen...en jij vind
het doodnormaal dat jouw zoon van amper achttien nog
niet thuis is...

JOHN Daarstraks was hij toch volwassen?

PAMELA (Weet niet wat te zeggen.) ...Oh...

JOHN Goddank heeft hij daardoor deze scène niet hoeven mee

te maken!

PAMELA Je bent een lafaard! (Af naar slaapkamer.)

(John schenkt zich nog iets in, zet de stereo aan en neemt daarna het tijdschrift door dat op het salontafeltje ligt. Na enkele ogenblikken komt Pamela op. Zij heeft zich omgekleed en draagt nu een zijden peignoit.)

PAMELA Kom je?

JOHN (Tijdschrift doornemend.) Ogenblikje...

(Pamela gaat naar de bar en giet zich nog een drankje in. Ze gaat in de zetel zitten rechtover John. Met rug richting bar. Haar peignoir valt open en haar knie en bil zijn haast ontbloot. Zij staart voor zich uit. John ziet dit en legt ostentatief het tijdschrift neer ...neemt zijn glas en gaat naar de bar. Hij zet echter het glas neer en komt langzaam en ongemerkt achter Pam staan. Opeens neemt hij haar beet en wil haar kussen, terwijl hij het blote been betast...)

PAMELA (Springt recht.) Laat dat! Na al die woorden die je mij naar het hoofd slingerde, denk jij nog maar aan één ding... Je bent een monster!

JOHN (Poeslief.) Schatje, je moet kunnen vergeven en vergeten...

PAMELA (Zij wijkt wanneer hij naderkomt.) Jij gedraagt je als een beest...

JOHN (Kwaaad en ongeduldig.) Ik heb het recht jou aan te raken... En ik wil je voelen...je...hebben...

PAMELA Smeerlap! Raak mij niet aan!

JOHN Je bent mijn vrouw...WEET JE DAT!

PAMELA (Nog steeds wijkend.) Je bent nog laffer dan Dennis!

JOHN Maar die had tastbare zaken in de hand! Zeker vanavond! En nu is het mijn beurt!

PAMELA (Ineens bang, en wijkend achter de canapé.) Alsjeblief John, beheers je...

JOHN Ik wil jou...NU! HIER!

(Hij springt op haar toe en ze vallen beiden achter de canapé. Men hoort Pam gillen en roepen : Nee, nee... en John : Je bent van mij, hoor je...VAN MIJ! Pam

blijft alsmaardoor gillen : Zwijn...lafaard...ik wil het niet...ik wil het niet... Plots ziet men dat John de peignoir over de canapéleuning smijt! Pam gilt : Nee...nee...Blijf van me af...)

(DE DEURBEL GAAT!)

(Men ziet het hoofd van John boven de canapéleuning. Hij krabbelt recht, terwijl hij zijn kledij in orde brengt en Pam trekt de peignoir van de leuning. Terwijl ze rechtstaat knoopt ze haar peignoir dicht en sist ze : Smeerlap! John opent de deur en Piet en Danny Mets verschijnen op het toneel...)

PIET Hello iedereen. Toch nog niet naar bed? Toen we terugkwamen van dat feestje zagen we hier nog licht branden en vond ik dat ik nog even kon aanbellen... Heb je nog iets in huis?

DANNY Sorry, maar ik kon hem onmogelijk uit het hoofd praten dat jullie niet wensten gestoord te worden... (Zucht.) Als hij gedronken heeft...

JOHN Geeft niet. Kom binnen.

PIET Dag Pam? Alles goed met je? Jij had vanavond een zware klus te klaren niet? (Gestikuleert.) Jack the Ripper stak weer zijn klauwen uit, hé!

DANNY Beheers je!

PIET Gaan we verstoppertje spelen ja? We zijn toch geen kinderen meer. Iedereen weet dat hij verslingerd is op Pam. (Tot Pamela.) Jij ontbreekt nog in zijn collectie, schat!

PAMELA (Droog.) Die zal dan wel onvolledig blijven!

PIET Baas boven baas hé! Pammetje, voor mij een whiskey graag...als slaapdrankje!

JOHN (Gaat naar bar.) En jij Danny?

DANNY Niets, dank je... Ik vind het oerstem dat wij jullie nachtrust verstoren... (Tot Piet, kwaad.) Vooruit, drink je drankje op...

PIET Hé...hé...rustig aan...

PAMELA Geen haast hoor Danny, we lagen nog niet in bed!

JOHN Wel...bijna!

PIET (Drammend.) 't Is toch een vuil kereltje, hé? Heb je

gezien hoe hij iedere vrouw die binnenkwam, observeerde? Hoe hij ze als het ware tot op het blote vel uitkleedde? Vooral jou Pam?!

DANNY Het is nu welletjes geweest. Vooruit drink op. We gaan naar huis.

PIET (Wrevelig.) Ik ga wanneer ik dat wil...snap je dat? Nog eentje John.

JOHN Oké. (Neemt zijn glas.)

DANNY Nu is het genoeg. Ik heb er een gloeiende hekel aan steeds jouw deurmatje te moeten spelen. Ik wil hier op staande voet weg.

PIET (Dronken, kwaad.) Luister eens goed, jij verwaand schepsel! Ik vertrek en blijf wanneer IK dat wil... en jij gaat met mij mee wanneer IK dat zeg...of anders ...

DANNY Wat...anders?

PIET Of anders gaan wij deze nacht nog een roman schrijven ...met jou in de hoofdrol.

DANNY (Op haar hoede, lief.) Toe nou Piet, laten we die mensen niet verder ophouden...laten we naar bed gaan.

PIET (Licht dwaas.) Die is goed zeg... (Sarcastisch.) Naar bed gaan! (Tot Danny, sissend.) Welk bed, liefste? WELK bed bedoel je?

DANNY (Zoekt zenuwachtig een excuus.) Je ziet dat de drank meer dan behoorlijk zijn werk gedaan heeft, hé... (Lachje.)

PIET (Languit.) Natuurlijk...ik voel me vanavond...ZALIG!

PAMELA Piet, ik vind dat je toch ook aan Danny moet denken...

PIET Maar natuurlijk Pammetje...natuurlijk! Daar denk ik al heel lang aan... Héél lang...mijn hele leven zelfs ... Is het niet, schat? (Tot Danny.) ...Zeker vanaf het moment dat ze met...

DANNY Piet! Genoeg!

PIET Wat krijgen we nu, liefje?

DANNY In 's hemelsnaam...zwijg!

PIET (Quasi onnozel.) Waarom moet ik zwijgen, schat...? Oooh...ja...nu weet ik het... Lieve mensen...de story is dat ik moet zwijgen en dus niet mag vertellen

dat Danny...tot de kollektie behoort! ...Dé kollektie!

DANNY (Barst in tranen uit.) Lafaard!

PIET Ben ik een lafaard? Oké, goed dan... Ik ben de lafaard en jij...het hoertje... Prima zo?

DANNY (Wenend.) Ik hou het niet langer vol...

PAMELA (Neemt haar bij de schouders.) Kom, ga je wat opfrisen... (Ze gaan beiden naar de badkamer.)
(STILTE.)

PIET (Geeft glas over zijn schouder naar John.) Nog eentje!

JOHN (Geeft het ingeschonken glas.) Hier!

PIET Gezondheid! Op alle hoeretenten in de stad.

JOHN Piet, beheers je toch. Verman je. Je kan zo niet verder blijven doordrammen... Je weet niet wat je zegt..

PIET (Sarcastisch voor zich uitkijkend.) Ik zou niet weten wat ik zeg! Maar mijn beste man, ik weet heel goed waarover ik het heb! (Lakoniek.) Ze is met hem gewoon naar bed geweest! Da's alles! (Dan ineens ploft hij razend het glas op de tafel.) GODVERDOMME!

JOHN Kalm Piet, hou je fatsoen.

PIET Fatsoen, fatsoen! Hoe kan je hier nog over fatsoen praten! Kun jij je realiseren wat het is, te moeten vaststellen dat je vrouw...van iemand anders is? Weet jij wat het hier van binnen betekent te wéten dat je vrouw...je vrouw niet meer is...zoals vroeger? Weet jij wel hoe ik voel? Het is je reinste rotzooi...

JOHN Ik kan best begrijpen hoe jij je moet voelen...maar voor ieder probleem is er een oplossing...ook voor dit!

PIET (Sarcastisch.) Probleem noem jij dat! Dit is geen probleem, mijn waarde...dit is de hél! Ik waarschuw je, als goeie vriend, hou Pam uit zijn gezelschap... Hou haar weg van Dennis...anders verlies je...écht!

JOHN (Neemt ook een glas.) Je bedoelt die idiote situatie van daarstraks... Van Dennis en Pam... Ik kan je wel zeggen dat ik volkomen weet wat Pam doet..ik sta honderd procent achter haar... Ze weet maar al te goed wie hij is... Pam heeft de situatie volledig onder controle... Ik ken haar! Dit paard wordt niet bere-den!!

PIET Je zal wel gelijk hebben! Proost!

(Danny en Pam op.)

PAMELA Laten we nu de zaken ietwat gezonder aanpakken! Danny heeft me alles verteld... Daar zijn ergere dingen in de wereld weet je!

PIET Dat is zoals je de dingen zelf bekijkt! Ieder voor zichzelf! (Vooruitstarend.) ...Persoonlijk, voor zichzelf.

DANNY (Smekend.) Ga je nu mee...?

PIET (Bekijkt haar.) Goed, alleen omdat ik nog om je geef.. ook al heb je mij...

PAMELA Piet, laat dat! Het is nu welletjes geweest.

PIET (Tot Pam.) Kijk eens, lieve tante... Jij moet op jezelf letten. Jij vooral! En heel goed nadenken wat de toekomst jou te bieden heeft... Eén ding is zeker : Dennis BLIJFT Dennis! Ook voor jou!

PAMELA Ik kan je verzekeren dat die vlieger niet opgaat!

PIET (Grijnzend.) Danny had dezelfde verzekering genomen!

JOHN Ik geloof dat we nu zoetjesaan wel weten wie hij is. En het is des te meer een waarschuwing voor ons. Pam kent hem, en ze weet hoe ze hem moet aanpakken, is het niet schatje?

PAMELA Varkentjes van zijn soort worden óók gewassen...alle dagen. Dit wil ik aan jou toch nog kwijt, Piet : je weet maar al te goed dat Danny van je houdt... ECHT van je houdt... Ze loopt voortdurend rond met een vracht aan spijtgevoelens waarvan ze op de duur nog gek zal worden...als jij haar niet helpt. Ze weet dat deze misstap onvergeeflijk zou KUNNEN zijn...ware het niet dat jij in de zaak de rechter bent die beslist of hij al dan niet de spons zal vagen... Ze heeft jouw steun nodig, Piet. De moeite overwaard om daar eens serieus over na te denken. Eén zaak is voor mij duidelijk : Danny houdt van jou...ze wil je vrouw blijven.. VOOR ALTIJD!

PIET (Onder de indruk.) Het is niet gemakkelijk, weet je.

PAMELA Moeilijke zaken kan men ook oplossen.

DANNY Piet, ik hou het niet langer vol. Ik ga er aan kapot.

Ik zou mezelf wel kunnen slaan. Zeker als ik er aan denk hoe fijn ik het bij jou vind... Ik hou van jou.. van jou ALLEEN...

JOHN Ze meent het, Piet.

PIET (Zucht.) Goed, ik zal het proberen.

DANNY (Kust hem.) O lieveling...

JOHN Nog een drankje? Het allerlaatste!
(Piet bekijkt Danny en deze knikt.)

PIET Oké dan...het allerlaatste!

JOHN Komt voor mekaar.

PAMELA (Zacht tot Piet.) Je bent een lieve man.

PIET Dank je... (En hij neemt bijna ongemerkt de hand van Danny.)

(Terwijl John de drankjes geeft, gaat de voordeur open en komt een stomdronken Tom binnen.)

TOM O, jullie zijn er nog... Ma, Tom is thuis!... Heelheids en... (Hij voelt zich plots onwel en strompelt naar de badkamer. Men hoort hem hoesten en braken...)

PAMELA Excuseer me... (Ze gaat vliegensvlug naar de badkamer.)

JOHN Weer hetzelfde liedje...

DANNY Wij gaan jullie niet langer ophouden. Kom Piet...

JOHN Sorry voor deze... (Wijst naar de badkamer.)

PIET Niet te zwaar aan tillen. Ze moeten nu eenmaal leergeld betalen naar de volwassenheid.

JOHN De dag van vandaag lijkt die stap onmogelijk zonder drank of drugs...

PIET Het zal wel van een leien dakje lopen, John. In alle geval, bedankt dat jullie ons op die manier opvingen. Ik voel me al een heel stuk beter. Doe de groetjes aan Pam.

DANNY Bedankt John. (Kust hem op de wang.) Jullie zijn heel fijne mensen... Echte vrienden.

PIET En die zijn tegenwoordig praktisch onbestaande.

JOHN Tot op de zaak. Voorzichtig rijden hoor... Tot ziens, Danny... (John laat hen uit. Wanneer hij terugkomt..) Ik zweer het, dit is de allerlaatste keer.

PAMELA (Op.) Hij is ziek.

JOHN Je zou van minder! Stomdronken is hij! Jij beschermt hem teveel... Je bemoedert hem te veel...

PAMELA Ik neem jouw verantwoordelijkheid er ook bij!

JOHN Dit is al te makkelijk!

PAMELA Het is de waarheid.

JOHN Datzelfde liedje heb ik al honderden malen moeten aanhoren. ...Maar jij doet alsof je niet weet dat hij zich om de haverklap bezuipt...

PAMELA Tot vervelens toe zal ik het blijven herhalen dat jij een deel van die schuld bent...

JOHN Het is nu verdomme, genoeg!

TOM (Op, ietwat ontuchtend.) Terug hervallen in de oude gewoontes? Tommetje is terug oké...!

JOHN (Woedend op hem af.) Jij moet eens goed naar mij luisteren! Het hangt me de strot uit hier dagelijks een drankorgel te moeten aantreffen die op de koop toe mijn zoon blijkt te zijn...

TOM (Luchtig.) Wedden dat ik nog op het lijntje kan lopen? (Hij loopt over de scène...)

JOHN (Perpleks, maar dan woedend trekt hij Tom bij hem.) Genoeg met die onzin! Wanneer ga jij eens wijzer worden? Wanneer ga je eens de realiteit onder ogen durven zien, hé? Ik vraag me af waarom ik trouwens jouw studies nog verder betaal! (Sarcasme.) Politieke en Sociale Wetenschappen...laat me niet lachen... (Kwaad.) Je had beter Psychologie gevolgd...dan was je nu misschien al te weten gekomen wat je schort!

TOM (Trekt zich los.) Er schort mij niks. Niemandal! Het enige wat er schort is dat ik in dit huis geen adem kan halen... Ik stik gewoonweg hier in dit hol...

PAMELA Tom!

TOM Nee ma, het moet nu maar eens gezegd worden... Het enige dat in dit huis belangrijk is dat is hij. (Wijst op John.) WIJ horen maar enkel JA te knikken en dan is alles oké! Wel vanaf nu is het gedaan met dat ja geknik! Ik hou het voor bekeken. Ik laat me niet langer dirigeren...of...terroriseren...door hém... (Tot bij John.) De dagen die jij er niet bent, zijn voor mij

uniek! ...Tot wanneer ik je terug zie!

PAMELA (Erbij.) Tom, dit is je vader!

TOM (Uitdagend.) En dan? Heb ik gevraagd hier te moeten zijn? Om al deze ellende te moeten meemaken? Heb ik gevraagd JOUW zoon te zijn? JOUW zoon?

JOHN (Geeft hem een oorvijs.) Jij schoft! Jouw plaats is hier niet...!

TOM Inderdaad mijn plaats is hier niet en dat zal ze nooit worden... Ik ga weg. Je ziet me nooit terug! Ik zal mijn eigen boontjes wel doppen!

JOHN Met de steun van het Leger des Heils zeker! Dwaas! Je kan niet eens alleen je eigen viezigheid uitbraken. Je hebt altijd hulp nodig gehad...ALTIJD! Je bent een miezerig ventje dat niet eens zijn luiers ontgroeid is. Je bent een sukkel!

TOM Jouw fantasieloze grootsprakerijen deren me niet! Hou die maar voor je vriendjes... Eén pot nat! Jij en je vriendjes! Kijk maar eens naar die grote lul die zojuist de deur uitging. Groot vertoon tot en mét...en voor de rest wordt zijn vrouw geneukt dat het een lust is! Dàt is jouw wereldje, hé pa! De wereld van de "rich men"! De klassewereld! Bedankt voor deze verloedering!

JOHN Jij...ellendeling! (Wil hem terug grijpen.)

PAMELA (Ertussen.) En nu is het genoeg! GENOEG! (Tot Tom.) Hoe durf jij je vader te beledigen? Hij heeft je de welstand gegeven die je nu hebt...zonder hem was je nergens...NERGENS! Een klein beetje dankbaarheid was hier zeker op zijn plaats geweest. En nog iets... Wat weet jij te vertellen over Danny en Piet? Hé? Allemaal leugens en praatjes die jij aandikt tot het ballonnetje kan opgelaten worden. Piet is een goeie en eerlijke man en Danny...een trouwe echtgenote. (Tom grijnst.) Ja...TROUWE echtgenote...en daar sta ik borg voor!

TOM Maar ma, de ganse stad weet toch dat zij met Dennis Baertsoen naar bed is geweest!

PAMELA Wat weet jij af van die geschiedenis? Was jij er

misschien bij toen het voorviel? Hé? En waarom is het gebeurd? WAAROM? Geef mij eens één antwoord... EEN goed antwoord, die jouw prietpraatjes kunnen hard maken... Dwaas! Je weet niet eens wat het leven betekent! Je weet niet eens iets af van de miseries en ellende die mensen moeten meemaken... Je hebt alleen maar een grote BEK!

JOHN Jouw tijd komt nog... Wacht maar.

TOM Goed...oké...ik ben dan maar verkeerd hé... Dat vrije partijtje zal dan wel in het belang van de firma geweest zijn hé...als...compensatie!?

PAMELA (Woedend.) Naar je kamer! Morgen spreken we hierover... Als je tenminste nuchter genoeg bent!

TOM (Sarcasme.) Dat zal wel. (Af.)
(Pam en John staren hem na...)

PAMELA Begrijp je nu waarover ik het daarstraks had?

JOHN Hij is té volwassen voor zijn leeftijd. Ik steek hem nog in een kostschool.

PAMELA (Bij hem, zacht.) John, wij moeten hierover eens ernstig praten. Het kan zo niet verder! Je moet je verantwoordelijkheid op je nemen...JE MOET! Anders verliezen we hem...

JOHN Je hebt gelijk. De zaak loopt uit de hand. Hoe is het in 's hemelsnaam mogelijk dat hij zo geworden is? Aan wat hebben we dit te danken? Hij heeft alles wat hij wil...krijgt alles wat hij wil... Wat is er dan fout gegaan?

PAMELA Misschien is het juist DAT wat verkeerd was... De rijkdom...het onbezorgde leventje... (Zucht.) God, ik weet het niet meer...

JOHN Vanaf nu zal ik de zaken anders aanpakken... Het zal in dit huis veranderen... Zou Kicky dit gehoord hebben...? (Wijst naar slaapkamer.)

PAMELA Kicky is niet thuis. Ze komt pas morgen terug. Ze logeert bij een vriendinnetje... Je weet wel... de Andersens...

JOHN Gelukkig!

PAMELA (Komt bij hem, zacht.) John, je weet dat ik veel om je geef. Dat ik echt van je hou...maar ik smeeek je...